

สารบัญ

หน้า

อารัมภบท ๑

บทที่ ๑ พัฒนาการทางด้านสิทธิมนุษยชน ๓

๑.๑ ความนำ ๓

๑.๒ การจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในต่างประเทศ ๕

๑.๒.๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของฟิลิปปินส์ ๕

๑.๒.๒ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของอินเดีย ๗

๑.๒.๓ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของอินโดนีเซีย ๙

๑.๒.๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของศรีลังกา ๙

๑.๒.๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของนิวซีแลนด์ ๑๑

๑.๒.๖ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาค
ทางโอกาสของออสเตรเลีย ๑๒

๑.๒.๗ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของแอฟริกาใต้ ๑๔

บทที่ ๒ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของประเทศไทย ๑๗

๒.๑ แนวคิดในการจัดตั้ง ๑๗

๒.๒ องค์ประกอบ ๑๙

๒.๓ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ๒๐

๒.๔ กระบวนการสรรหา ๒๒

๒.๕ วาระการดำรงตำแหน่ง ๒๕

๒.๖ การพ้นจากตำแหน่ง	๒๕
๒.๗ การสรรหาและการเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แทนตำแหน่งที่ว่าง	๒๘
๒.๘ การประชุม	๒๙
<u>บทที่ ๓ บทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ</u>	๓๑
<u>บทที่ ๔ การตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน</u>	๓๓
๔.๑ ขอบข่ายของเรื่องที่จะได้รับการตรวจสอบการละเมิด สิทธิมนุษยชน	๓๓
๔.๒ สิทธิยื่นคำร้องของประชาชนเมื่อถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน	๓๔
๔.๒.๑ บุคคลที่มีสิทธิยื่นคำร้อง	๓๔
๔.๒.๒ วิธีการยื่นคำร้อง	๓๔
๔.๒.๓ การพิจารณาและตรวจสอบการละเมิด สิทธิมนุษยชน	๓๕
๔.๒.๔ อำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในทางปฏิบัติหน้าที่	๔๐
<u>บทที่ ๕ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</u>	๔๓
๕.๑ อำนาจหน้าที่	๔๔
๕.๒ สถานภาพและอำนาจหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน	๔๔
๕.๓ การบังคับบัญชา	๔๕